

Sygn. akt IV U 843/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2019 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Anna Guniewska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Magdalena Rykała-Płodzień

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2019 r.

sprawy E. S.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział (...) w R.

o rentę rolniczą

na skutek odwołania E. S.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział (...) w R.

z dnia 11 maja 2018

znak : (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 843/18

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 27 lutego 2019r.

Decyzją z dnia 11.05.2017r. znak: (...) Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, po rozpoznaniu wniosku z dnia 23.02.2018r., odmówił przyznania E. S. prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy, bowiem komisja lekarska orzeczeniem z dnia 7.05.2018r. nie uznała wnioskodawczyni za całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym.

W odwołaniu E. S. podniosła, iż nie jest w stanie wykonywać pracy w gospodarstwie rolnym.

W odpowiedzi organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, powołując te same argumenty, co w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił:

E. S. w dniu 23.02.2018r. złożyła do KRUS wnioski o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym .

Orzeczeniem z dnia 7.05.2018r. komisja lekarska KRUS nie uznała wnioskodawcy za całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym.

Powyższe orzeczenie stanowiło podstawę wydania przez organ rentowy zaskarżonej decyzji.

W postępowaniu odwoławczym dla ustalenia, czy w dacie złożenia wniosku E. S. była całkowicie niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym, Sąd dopuścił dowód z opinii lekarzy biegłych sądowych specjalistów z zakresu neurologii, kardiologii i nefrologii.

W opinii z dnia 24.08.2018r. biegły specjalista z zakresu neurologii rozpoznał u wnioskodawczynie zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo – krzyżowego z zespołem bólowym w okresie pełnej remisji manifestacji klinicznej.

Według biegłego wnioskodawczynie nie jest całkowicie niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym.

Zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo – krzyżowego stwierdzone u wnioskodawczynie manifestują się okresowym zespołem bólowym, ale w aktualnym zaawansowaniu nie upośledzają sprawności ustroju w stopniu powodującym całkowitą niezdolność do pracy zgodnej z kwalifikacjami.

Wykonane badania radiologiczne i MR kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo – krzyżowego ujawniły mierne zaawansowane zmiany zwyrodnieniowe i dyskopatyczne, bez cech konfliktu korzeniowego.

Obecnie zespół bólowy kręgosłupa na podłożu zmian zwyrodnieniowych i dyskopatycznych jest w okresie pełnej remisji objawów klinicznych. Dowodzą tego badania somatyczne i dostępna dokumentacja medyczna.

W opinii biegły kardiolog, przy rozpoznaniu nadciśnienia tętniczego zaopiniował, że brak jest podstaw do uznania odwołującej za całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym. Wskazał, że nadciśnienie tętnicze, rozpoznane u wnioskodawczynie jest w początkowym okresie zaawansowania.

W opinii z dnia 14.11.2018r. biegły specjalista nefrolog stwierdził kamice moczowodu lewego w wywiadzie i stan po (...). Nie stwierdził u badanego całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym. Dolegliwości spowodowane kamicy nerkową powinny być zdaniem biegłego leczone w ramach okresowego zwolnienia lekarskiego.

W piśmie z dnia 29.01.2019r. wnioskodawczynie podniosła, że opinie biegłych neurologa i nefrologa są niesprawiedliwe i odmienne od opinii leczących ją lekarzy.

Sąd podzielił opinie biegłych uznając, iż są one fachowe i zupełne. Opinie zostały wydane przez biegłych specjalistów, którzy ze względu na rodzaj specjalizacji zawodowych mogli kompetentnie ocenić, czy stan zdrowia wnioskodawczynie powoduje jej niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym.

Przedmiotem sporu jest ustalenie, czy E. S. spełnia przesłanki do przyznania prawa do renty rolniczej.

Odwołanie nie jest zasadne.

Stosownie do art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 20.12.1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U z 2017r. poz. 2336 j.t.) renta rolnicza z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który łącznie spełnia następujące warunki:

1) podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez wymagany okres, o którym mowa w ust. 2,

2) jest trwale lub okresowo całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym,

3) całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym powstała w okresie podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu lub w okresach, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 i 2, lub nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Pojęcie całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym definiuje art. 21 ust. 5 powołanej ustawy stanowiący, że za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym uważa się ubezpieczonego, który z powodu naruszenia sprawności organizmu utracił zdolność do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym.

W sprawie z odwołania od decyzji organu rentowego jej treść wyznacza przedmiot i zakres rozpoznania oraz rozstrzygnięcia sądu.

Tę ustaloną linię judykatury potwierdza m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 kwietnia 2010r. sygn. II UK 309/09 stanowiący, iż zgodnie z systemem orzekania w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, w postępowaniu wywołanym odwołaniem do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych sąd rozstrzyga o prawidłowości zaskarżonej decyzji (art. 47714 § 2 i art. 47714a k.p.c.) w granicach jej treści i przedmiotu. Sąd oceniał zatem prawidłowość decyzji z uwzględnieniem stanu zdrowia wnioskodawczynie na dzień złożenia wniosku.

Wnioskodawczynie nie udowodniła, że jest całkowicie niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym, a przedłożona do akt sprawy dokumentacja medyczna obejmuje okres po wydaniu decyzji.

Mając na uwadze powyższe Sąd oddalił odwołanie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.